

یکم‌دوشنبت و هفتمین شماره ویژه نامه طنز راه راه
روحانی: اینکه مردم ما از نظر معیشت ناراحت هستند، حق با آنهاست. با دیدیم‌نیم ما چه می‌توانستیم بکنیم!
طلب خلافت مردم از روحانی

پس از فضا سازی های مشکوک و خیر سازی های جهت دار رسانه های غربی با طرح ادعای ربایش نفتکش «آسفالت پرنسس» در دریای عمان اداره عملیات نیروی دریایی انگلیس بدون هیچ توضیحی اعلام کرد عملیات ربودن این کشتی پایان یافته است!

انگلیسی بازنده ماجرای کشتی

محمد رضا گرایبی نخستین طلای کشتی ایران در المپیک توکیو را به دست آورد امروز حسن یزدانی در فینال وزن ۸۶ کیلو به مصاف تیلور آمریکایی می‌رود

گرایبی به طلا

تیتراهای امروز

دیدارهای رئیس و مسؤلان کشورهای بوسنی و هرزگوین، عمان، تاجیکستان ازبکستان و دبیرکل اتحادیه آلبا

دیپلماسی فعال

چمران رئیس شورای شهر تهران شد

معاون دادستان کل کشور: در خصوصی اقدامات برخی مدیران در موضوع آب، اعمال مجرمانه فراتر از ترک فعل صورت گرفته است

ردپای خیانت در خوزستان

تعداد کل قربانیان ۹۲۱۹۴ نفر

۴۰۹

طی ۲۴ ساعت ۴۰۹ نفر از هموطنان بر اثر ابتلا به کرونا جان خود را از دست دادند

باز هم معمای نان و جان

هنوز توازن میان فعالیت مشاغل و اعمال محدودت‌های اجتماعی ایجاد نشده است

نگاه

احضار روح هیتلر توسط مکرون

حنیف غفاری*: امانوئل مکرون رئیس‌جمهور فرانسه از اینکه یک کارکاتوریست فرانسوی در یکی از آثارش وی را به آدولف هیتلر، رهبر آلمان نازی تشبیه کرده، فلوری که ۴۰۰ تابلوی هنری و تبلیغاتی دارد، کارکاتوریست هیتلری مکرون را کشیده است. فلوری گفت به پاسگاه پلیس فراخوانده شده است. در صورت اثبات اتهام، فلوری به ۲ سال زندان و پرداخت ۴۵ هزار یورو جریمه محکوم می‌شود. این کارکاتوریست فرانسوی در واکنش به شکایت مکرون از خود تاکید کرد: «در سرزمین مکرون، توهمین به پیامبر ایلمپامبر اسلام صلی‌الله علیه و آله اشکالی ندارد اما به سخنه گرفتن رئیس‌جمهور به عنوان دیکتاتور به منزله کفر است».

رویکرد دوگانه امانوئل مکرون در قبال کلدیوازه ایزاری «آزادی بیان»، نه منبعث از «سوءتفسیر از آزادی» و نه برآمده از «فضادهای ذاتی جامعه فرانسه» نیست! آنچه منجر به بروز این رفتارهای دوگانه و متعارض می‌شود، «خلق پارانوکس‌های سیستماتیک» از سوی سیاستمداران فرانسوی است. بر این اساس، موهلهای به نام «ژنش‌های ذاتی» جایی در فرانسه و بسیاری از کشورهای اروپایی ندارد و این سیاستمداران و صاحبان قدرت هستند که حدود و نفور مصداقی واژگانی مانند «توهین»، «مجدد» یا «آزادی» را تعیین می‌کنند! تبیین این مصداقی توهین محسوب می‌شود! اهداف مقطعی یا بلندمدت سیاستمداران انجام می‌گیرد و ساختار قدرت در فرانسه نیز - به رغم ادعای استقلال نهادهای قضایی و امنیتی از دولت - پشتیبان این تفاسیر مضحک و ایزاری است.

در همین منظومه است که توهین نشریه هتاک شارلی ابدو به ساخت گرامی پیامبر اعظم صلی‌الله علیه و آله، مصداق آزادی بیان و انتقاد از رویکرد نژادپرستانه یکی از ذلیل‌ترین رؤسای جمهوری تاریخ فرانسه مصداق توهین محسوب می‌شود! قوانین و اسناد بالادستی فرانسه نیز دست صاحبان قدرت در کاخ الیزه را جهت عملیاتی‌سازی این پارادوکس‌های سیستماتیک و هفدمذنبانمی نگذارد. بسیار جالب است! قوانین مدنی و عمومی فرانسه به عنوان کسوری که خود را نماد حقوقی‌ترین کشور دنیا (۱) می‌داند، به مثابه یک موم در دستان سیاستمداران جابه‌جا می‌شود و دارای اطلاق و استعمکام (در حوزه تفسیر قوانین) نیستند. در همین کشور است که در کردن خطوط قرمز آخرین و کامل‌ترین دین آسمانی مجاز شمرده می‌شود و در مقابل، توصیف نزدیک به واقعیتی که از مکرون به عنوان هیتلری می‌شود، حکم خط قرمز را پیدای می‌کند!

یادداشت

محمد رضا بابایی: امارات عربی متحده سال ۱۹۷۱ در نتیجه

اتحاد ۷ شیخ‌نشین، به طور رسمی استقلال خود را از بریتانیا اعلام کرد. موقعیت ژئوپلیتیک، ساختار جمعیتی و دموگرافی این کشور را در برابر تهدیدها و رقابت با همسایگان منطقه‌ای آسیب‌پذیر کرده است. مناسبات سیاسی این کشور نیز مانند بقیه کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس با یکدیگر به نوعی متأثر از مرزبندی‌های تصنعی ای است که نتیجه سیاست‌های قدرت‌های بین‌المللی از جمله انگلستان بود. ترسیم مرزبندی‌های کنونی کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس، سیاست رقابت و تنش در روابط دیپلماتیک کشورهای مزبور را بویژه بعد از اکتشاف منابع جدید انرژی‌های هیدروکربنی افزایش داد. اختلافات ارضی و مرزی و اختلاف بر سر میداین نفتی مشترک از مهم‌ترین عوامل عدم همگرایی میان کشورهای منطقه است، البته نباید از این نکته غافل شد که تلاش کنشگران عرصه سیاست بین‌الملل از گذشته تاکنون بر مبنای ایجاد توازن سیاسی و نظامی میان کشورهای منطقه استوار بود. این استراتژی مانع برتری طلبی و هژمونی سیاسی یک کشور علیه دیگر کشورهای عربی جدیدالتاسیس با دیدگاه سوءظن به یکدیگر می‌نگریستند و این وضعیت مشروعیت لازم را برای قدرت‌های خارجی فراهم کرد تا با کنشگری‌های سیاسی در بحران‌های پیش روی این کشورها، ایفای نقش کنند.

امارات عربی متحده در سال‌های نخست استقلال خود، روابط پر تنش را با عربستان، عمان و ایران بر سر اختلافات مرزی تجربه کرد. بحران استراتژیک و روابط متشنج امارات عربی متحده با همسایگان خود، از طریق اتحاد با قدرت‌های جهانی در برهه‌های زمانی مختلف از جمله بریتانیا و در حال حاضر ایالات متحده آمریکا، به دنبال حفظ موازنه قدرت در منطقه خلیج فارس و برن رفت از انزواگرایی منطقه‌ای است. بنابراین وابستگی امارات عربی متحده به قدرت‌های بزرگ بین‌المللی، سیاست خارجی و داخلی این کشور را تحت تاثیر تحولات سیاسی-اجتماعی کشورهای منطقه‌ای و انتلاف‌سازی‌های جدید در منطقه، قرار داده است (۱). سیاست همسویی ابوظهبی باناتو در افغانستان و حضور در انتلاف بین‌المللی ضد تروریسم به رهبری آمریکا از جمله مصادیقی هستند که به عنوان استراتژی بازدارندگی امارات در قالب کنشگری در چارچوب اهداف همسوی قدرت‌های بین‌المللی تحلیل می‌شود.

تحولات بهار عربی و گردش در سیاست خارجی امارات

بهار عربی نقطه تحول مهمی در مناسبات روابط خارجی ابوظهبی و همسایگان منطقه‌ای آن ایجاد کرد. قیام‌های جهان عرب، کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس

هدف ابوظهبی از عادی‌سازی روابط با رژیم صهیونیستی چیست؟

امارات لکه ننگ منطقه

منفی سیاست مناخله‌جویانه امارات در منطقه آگاه کرد. به عنوان نمونه سقوط اخوان المسلمین در مصر که از متحدان اصلی ترکیه و قطر بود، روابط میان ابوظهبی و آنکارا را متشنج کرد. این مساله باعث شد در سال‌های بعد، ترکیه استراتژی حمایت‌های نظامی و سیاسی از جریان‌های سیاسی نزدیک به اخوان المسلمین بویژه در لیبی را در دستور کار خود قرار دهد، که این امر باعث شد ابوظهبی در تحقق اهداف خود در لیبی ناکام بماند. امارات در یمن نیز اهداف مشابهی را دنبال کرد، یکی از اصلی‌ترین اهداف ابوظهبی در یمن مقابله با حزب اصلاح یمن و دیگر جریان‌های اسلامگرا بود. از این رو امارات با تقویت جریان‌های تجزیه‌طلب در جنوب یمن و ایجاد شبه‌نظامیان متشکل از قبایل جنوب توانست نیروهای حزب اصلاح یمن که از متحدان اصلی و استراتژیک عربستان بود را تضعیف کند. این مساله باعث شد تا عربستان بازی دو سر باخت را در یمن تجربه کند. امارات با وجود اختلافات درونی که با ایران دارد، از درگیری مستقیم با ایران و نیروهای متحد آن در یمن تا حدی پرهیز کرد. ابوظهبی تا قبل از بهار عربی سیاست عملگرایی اقتصادی را در روابط خارجی خود با ایران در پیش گرفت اما این سیاست به تدریج همزمان با تحولات بعد از بهار عربی دچار تغییر و تحول شد. از سوی دیگر وجود بخش قابل توجهی از جامعه ایرانی‌تبار در امارات و افزایش نقش منطقه‌ای ایران بویژه بعد از سقوط طالبان و رژیم صدام از یک سو و رویکرد موازنه‌گرایانه امارات نسبت به ایران در برابر دیگر رقبای عربی خود باعث شد امارات از افزایش تنش مستقیم با این کشور پرهیز کند. البته این نکته مغفول نماند که ابوظهبی سیاست خارجی تهاجمی علیه ایران را چه بسا در راهبرد بلندمدت سیاست خارجی خود در نظر گرفته باشد.

استراتژی عادی‌سازی روابط با اسرائیل

روابط امارات عربی متحده با اسرائیل به پیش از توافقنامه عادی‌سازی آبراهام باز می‌گردد، با این تفاوت که در دوران قبل انعقاد این توافق صلح، بیشتر در قالب همکاری‌های امنیتی و بعضاً اقتصادی خلاصه می‌شد اما امروز این روابط شکل عینی به خود گرفته است و هر یک از طرفین اهداف مشخص خود را دنبال می‌کنند. حلقه وصل نزدیکی محور ابوظهبی - تل‌آویو را می‌توان گسترش نفوذ اسلامگرایان در منطقه بویژه بعد از قیام‌های بهار عربی دانست. اسرائیل نیز از سقوط رژیم مبارک که از متحدان اصلی این کشور بود، ابراز نگرانی کرد. با وجود سیاست عملگرایی اخوانی‌ها در مساله اعراب و اسرائیل و پایبندی به قرارداد کمب دیوید، نگرانی از این جنب احسلس می‌شد تا سیاست‌های همسوی با مقاومت فلسطین و رویکردهای ضد اسرائیلی در جوامع مصر تقویت شود. از این رو اسرائیل نیز در طراحی کودتای نظامی علیه مرسى، کنار اماراتی‌ها ایستاد (۵).

علی داوودی در وزنه برداری ایران را صاحب مدال نقره کرد

نیز در صورت حضور احتمالی نظامی اسرائیل در مناطق تحت کنترل امارات در یمن از جمله تنگه باب‌المندب، ایران استراتژی بازدارنده را علیه اسرائیل اتخاذ خواهد کرد. در صورت نزاع میان ایران و اسرائیل در منطقه، ابوظهبی متضرر خواهد شد زیرا بخش عمده‌ای از اقتصاد امارات به عنوان یک کشور بندری مبتنی بر تجارت است، از این رو در صورت تحقق سناریوی مقابله احتمالی با اسرائیل، ابوظهبی ضررهای جبران‌ناپذیری خواهد کرد.

در مجموع امارات سعی در بی‌طرف نشان دادن خود در منازعه میان ایران و اسرائیل دارد. با وجود اختلافات ابوظهبی با تهران بر سر حاکمیت جزایر سه‌گانه، امارات ایران و بازدارندگی در قبال آن را جزو اولویت‌های سیاست خارجی خود تلقی نمی‌کند اما با این وجود نگرانی خود را از گسترش نفوذ منطقه‌ای ایران انکار نمی‌کند. اصلی‌ترین هدف امارات از عادی‌سازی روابط با اسرائیل، حفظ توازن از اختلافات میان امارات و همسایگان خود می‌تواند نقش بلاسسر را ایفا یا در منازعات آبی با اعراب از این مساله به عنوان یک برگ برنده علیه رقبای خود استفاده کند. امارات از طریق اهدای همسو با اسرائیل در جهان عرب سعی دارد بتدریج خود را برای پر کردن خلأهای پیش روی خاورمیانه بعد از خروج تدریجی ایالات متحده از اختلافات میان امارات و همسایگان خود می‌تواند نقش اسرائیل را در دستور کار خود قرار داده است. در واکنش به این اقدام ابوظهبی، رقبای منطقه‌ای امارات نیز در صورت احساس خلأ ناشی از عدم حضور آمریکایی‌ها در منطقه، سیاست‌های یکجانبه یا حتی اقدامی مشابه اقدام اسرائیل را در دستور کار خود قرار داده است. در واکنش جدید خواهد کرد.

منبع

- ۱- مجتهدزاده، پیروز، احمدی پور، زهرا و حیدری موصلو، طهمورث (۱۳۹۱) تبیین ادعاهای امارات عربی متحده نسبت به جزایر سه‌گانه ایرانی از سال ۱۹۹۲ میلادی، فصلنامه ژئوپلیتیک، (۱) ۸: ۴۲-۸۱.
- ۲- ۲- Ulrichsen, L. (2016) The United Arab Emirates Power, Politics and Policy-Making, London: Routledge.
- ۳- آدمی، علی و بخشی، رامین (۱۳۹۷)، روندهای گلوبی سیاست خارجی امارات عربی متحده از ۲۰۱۷-۲۰۱۷، فصلنامه روابط خارجی، ۱۰ (۴۰): ۱۴۳-۱۶۷.
- ۴- ناصر، کرار آنور (۲۰۱۹) دور الیماراتی فی صراعات الشرق الأوسط، مرکز المستقبل الدراسات الإستراتیجیه، ۴ اکتبر ۲۰۱۹.
- 5- al-Ketbi, E. , Leaf, B. and Makovsky, D. (2020) the UAE-Israel Breakthrough: Bilateral and Regional Implications and U. S. Policy, Washington Institute for Near East Policy, September 14, 2020